

Het is eveneens van belang dat gelet op de strafbepalingen van artikel 31 gedurende de in de eerste volzin bedoelde termijn het bepaalde in artikel 31 niet van toepassing is.

Paramaribo, 16 augustus 2016

S. Tsang

D. Vorswijk

J. Warsodikromo

W. Waidoe

R. Hopkinson

R. Nurmohamed

J. Vreedzaam

2017

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 17

WET van 27 februari 2017, houdende regels betreffende de officiële inspectie van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong. (Wet Inspectie Vlees en overige Dierlijke Producten).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat – in verband met de bescherming van de dier- en volksgezondheid - het wenselijk is regels betreffende de officiële inspectie van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong, vast te stellen;

Heeft, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, de Staatsraad gehoord, bekrachtigd, de onderstaande wet:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Begripsbepalingen

Artikel 1

- In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
- a. Minister: de minister belast met het veeteelt beleid;
 - b. Veterinaire Dienst: de afdeling Veterinaire Dienst van het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij;
 - c. Hoofd: het Hoofd van de afdeling Veterinaire Dienst;

- d. ante mortem keuring: de keuring voor het slachten inhoudende elke procedure of test uitgevoerd door een bevoegde persoon met betrekking tot levende dieren met het oog op het beoordelen van de veiligheid, geschiktheid en dispositie;
- e. post mortem keuring: de keuring na het slachten, inhoudende elke procedure of test uitgevoerd door een bevoegde persoon, inzake alle relevante delen van geslachte dieren;
- f. noodslachting: het in noodsituaties slachten van slachtdieren buiten een slachtinrichting in de gevallen als bedoeld in artikel 23;
- g. inrichting: een plaats, gebouw of ruimte gebruikt voor activiteiten op het vlak van het slachten van slachtdieren en/of het vervoeren, verwerken, opslaan, verkopen, invoeren en/of uitvoeren van slachtdieren, vlees en overige producten van dierlijke oorsprong, inclusief vlees van wild;
- h. vers vlees: vlees dat niet is onderworpen aan een behandeling die de organoleptische en fysicochemische kenmerken ervan onomkeerbaar wijzigt. Dit omvat tevens bevroren, gekoeld, gehakt en separatorvlees, alsook producten die vers vlees bevatten;
- i. vlees: alle eetbare delen van slachtdieren en wild, inclusief het bloed;
- j. vleesproducten: vlees dat is onderworpen aan een behandeling die de organoleptische en fysicochemische kenmerken ervan onomkeerbaar wijzigt;
- k. vrij wild: landdieren die in het wild leven in hun natuurlijke leefomgeving en die voor menselijke consumptie zijn toegestaan om bejaagd te worden, daaronder begrepen niet-gedomesticeerde vogels;
- l. gekweekt wild: gekweekte loopvogels en andere gekweekte landzoogdieren dan de slachtdieren;
- m. vlees van wild: alle eetbare delen afkomstig van vrij of gekweekt wild;
- n. pluimvee: gekweekte vogels, met inbegrip van vogels die niet als landbouwhuisdier worden beschouwd, maar wel als landbouwhuisdier worden gekweekt, met uitzondering van loopvogels;

Artikel 34. Delegatie

Onverminderd het bepaalde in deze wet waarin een staatsbesluit is voorgeschreven kunnen omtrent de in deze wet geregelde onderwerpen bij of krachtens staatsbesluit nadere regels worden vastgesteld.

Artikelen 35 en 36. Slotbepalingen

Gelet op het feit dat de 'Wet van 25 maart 1961, houdende bepalingen tot wering van vlees en vleeswaren, die voor de volksgezondheid schadelijk zijn' (G.B. 1961 no.45) door deze wet wordt vervangen, wordt voornoemde wet ingetrokken (artikel 35). Eveneens zijn er voorzieningen getroffen met betrekking tot de ingevolge bovengenoemde wet verleende vergunningen of toestemmingen. Deze vergunningen of toestemmingen blijven van kracht totdat zij zijn vervallen (voor zover zij aan een termijn zijn gebonden) of ingevolge deze wet door nieuwe zijn vervangen.

Benadrukt dient te worden dat ten opzichte van de "oude wet" in deze wet hogere eisen en standaarden worden gesteld met betrekking tot voedselveiligheid in de verschillende keten van het systeem, van productie van het voedsel tot de verwerking en de organisatie die te maken hebben met de opslag, bereiding en distributie (transport) van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong. Verwachtbaar is dat bij de inwerkingtreding van deze wet degenen op wie de wet betrekking heeft niet geheel aan de gestelde eisen voldoen. Degene die bij de inwerkingtreding van deze wet nog niet voldoet aan de ingevolge deze wet gestelde vereisten en voorschriften heeft tot een termijn van ten hoogste drie jaren de gelegenheid om aan die vereisten en voorschriften te voldoen.

Tot de belanghebbenden worden in ieder geval gerekend degenen aan wie door het Hoofd van de Veterinaire Dienst een veterinaire vergunning of certificaat is verleend, degenen van wie de vergunning of het certificaat is ingetrokken of aan wie de aanvraag voor een veterinaire vergunning of certificaat is geweigerd.

Artikel 30 voorziet eveneens in een mogelijkheid tegen het besluit op het bezwaar door het Hoofd van de Veterinaire Dienst in beroep te gaan en wel binnen 30 (dertig) dagen nadat door het Hoofd op het bezwaar een besluit is genomen. Genoemde termijn waarbinnen de belanghebbende beroep kan aantekenen begint te lopen nadat de belanghebbende van het besluit in kennis is gesteld. Het beroep wordt bij de Minister als administratief hoger orgaan ingesteld en binnen 14 (veertien) dagen moet op dit beroep een besluit worden genomen.

Artikelen 31 en 32. Handhaving

Er is voor de handhaving van deze wet gekozen voor de strafrechtelijke handhaving. In artikel 31 zijn de strafbepalingen op overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze wet opgenomen. De toepasselijkheid van de strafbepalingen gaat dus verder dan alleen op de bepalingen van deze wet. Het betreft ook de uitvoeringsregelingen (artikel 31 leden 1 onder b en 2 onder b).

Gelet op de aard en ernst van de overtreding wordt enerzijds een onderscheid gemaakt tussen de lichte strafbare feiten die als overtreding worden getypeerd (artikel 31 leden 2 en 3) en anderzijds de zwaardere strafbare feiten (artikel 31 lid 1) die als misdrijf zijn aangemerkt.

Artikel 33. Toezicht en opsporing

In artikel 33 zijn de ambtenaren aangewezen die belast zijn met het toezicht en de opsporing van de strafbare feiten zoals omschreven in deze wet en de daarin voorgeschreven uitvoeringsregelingen. Met het toezicht en de opsporing van de feiten strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet zijn behalve de bij of krachtens artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, tevens belast het Hoofd en de Veterinaire Inspecteurs. Voor wat betreft de bevoegdheden van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving van deze wet wordt eveneens verwezen naar artikel 5.

- o. karkas: het hele slachtdier na slachten en uitslaching;
- p. producten van dierlijke oorsprong: product hetwelk of afgeleid is van een product dat zelf afgeleid is van een dier, of hetwelk een dergelijk afgeleid product bevat;
- q. dierlijke bijproducten: dode dieren of delen van dieren, producten van dierlijke oorsprong of andere producten die uit dieren zijn verkregen en die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, met inbegrip van oöcyten, embryo's en sperma;
- r. internationale referentiestandaard: de standaarden goedgekeurd door de Wereldorganisatie voor Diergezondheid (Office International Epizootes – OIE), de Codex Alimentarius Commissie en overige standaarden gebruikt als referentie door het Hoofd;
- s. officiële inspecties: inspecties bestaande uit audits van vereiste technische en hygiëne voorschriften en autocontrolesystemen en uit reguliere inspectieactiviteiten, waaronder het onderzoeken of controleren van slachtdieren, vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong, documenten, tests van producten, bestuurs- en productiesystemen, inrichtingen, opslagfaciliteiten, transportfaciliteiten of alle andere voorwerpen door Veterinaire Inspecteurs aangesteld krachtens deze wet, ter vaststelling van de naleving van het bepaalde in deze wet;
- t. exploitant van een inrichting: de natuurlijke of rechtspersoon verantwoordelijk voor de inrichting krachtens deze wet;
- u. slachtdier: een dier bestemd voor de slacht als bedoeld in artikel 18;
- v. slachten: het doden van een slachtdier door verbloeding of door toepassing van een andere methode op een dier welke resulteert in de dood;
- w. slachtinrichting: inrichting, waaronder begrepen faciliteiten voor het verplaatsen
- x. en of stallen van dieren, gebruikt voor het slachten en uitslachten van slachtdieren en waarvan het vlees bestemd is voor menselijk consumptie;
- y. bedwelmen: elke mechanische, elektrische, chemische of andere procedure die onmiddellijk verlies van bewustzijn tot gevolg heeft dat voortduurt tot de dood en waardoor het dier ongevoelig wordt voor pijn;

- z. Uitslachten: één stap van het slachtproces volgend op het ontharen of villen en waarbij de organen worden verwijderd
- aa. officieel laboratorium: door de bevoegde autoriteit aangewezen laboratorium voor het uitvoeren van analyses van genomen monsters in het kader van officiële inspecties;
- bb. referentielaboratorium: door de bevoegde autoriteit aangewezen laboratorium voor het bijdragen aan een hoge kwaliteit en uniformiteit van de analyse resultaten van het nationale laboratorium door:
- (-) de toepassing van gevalideerde analysemethoden;
 - (-) te zorgen voor referentiemateriaal;
 - (-) het opzetten van vergelijkende tests en de opleiding van laboratoriumpersoneel.
- cc. eigen gebruik: bestemd voor eigen consumptie.

Toepassingsgebied

Artikel 2

1. Deze wet is van toepassing op inrichtingen voor het slachten, bewerken, verwerken, verpakken, herverpakken, opslaan, verkopen, vervoeren en distribueren van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong, bestemd voor menselijke of dierlijke consumptie of andere doeleinden, inclusief vlees van wild dat in de handel wordt gebracht.
2. Tevens is deze wet van toepassing op de officiële inspectie, invoer, uitvoer en doorvoer van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong.

HOOFDSTUK 2

UITVOERING

Bevoegde Autoriteit

Door slechts invoer toe te staan van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong die afkomstig zijn van inrichtingen die voorkomen op de lijst van goedgekeurde inrichtingen, kan de bevoegde autoriteit op deze wijze controleren dat de productie van de verzendende inrichting volgens de standaarden plaatsvindt. Deze procedure wordt algemeen gebruikt om de veiligheid en gezondheid van het vlees en overige producten van dierlijke oorsprong te waarborgen.

Artikel 28 lid 4 zorgt ervoor dat de bevoegde autoriteit ook de verantwoordelijkheid heeft om aan de gestelde importvereisten van het importerend land te voldoen. Het internationaal veterinair certificaat is een modelcertificaat dat is opgesteld door de Wereldorganisatie voor Diergezondheid (OIE Terrestrial Animal Health Code, Hoofdstuk 5). Het certificaat omvat de verklaring dat er geen bedreigingen zijn voor de gezondheid van mens en dier. De beweringen die gemaakt worden op het certificaat moeten onderbouwd worden en Suriname kan dus geen status claimen die het niet kan verifiëren. Het model vervat in de Terrestrial Animal Health Code laat de specifieke eisen open. Het hangt grotendeels af van het land waar naartoe de producten worden verzonden welke specifieke eisen het stelt. Het internationaal veterinair certificaat wordt dus niet zomaar verstrekt. Dit geeft vertrouwen in de informatie die verschaft wordt in gezondheidscertificaten en bevordert de handel.

De producten bestemd voor export zullen afkomstig zijn van inrichtingen erkend door de bevoegde autoriteit. Om de export te vergemakkelijken zal er een lijst worden bijgehouden van inrichtingen die goedgekeurd zijn.

Artikel 30. Administratief bezwaar en beroep

Artikel 30 geeft een regeling met betrekking tot de rechtsbescherming. Tegen een besluit van het Hoofd, genomen ingevolge het bepaalde bij of krachtens deze wet kan door ieder belanghebbende die door dat besluit in zijn belang wordt getroffen, binnen 30 (dertig) dagen nadat het besluit aan de belanghebbende kenbaar is gemaakt, schriftelijk bij het Hoofd bezwaar worden aangetekend. Het betreft onder meer de besluiten die door het Hoofd van de Veterinaire Dienst zijn genomen op grond van de hem ingevolge artikel 4 gegeven bevoegdheid.

Het voorkomen van dergelijke risico's geschiedt meestal door de betreffende dieren adequaat te fixeren, maar in bepaalde omstandigheden kan het noodzakelijk zijn gevaarlijke dieren te doden om die risico's weg te nemen (zie ook Wet Dierenwelzijn, S.B. 2017 no.4). Daar het een noodsituatie betreft, kan het doden niet altijd onder de beste welzijnsomstandigheden worden uitgevoerd. Het is derhalve noodzakelijk om in die gevallen een uitzondering toe te staan op de verplichting om de dieren te bedwelmen of onmiddellijk te doden.

Artikel 24 en 25. Vlees afkomstig van wild

Vlees afkomstig van wild wordt tegenwoordig vaker ten verkoop aangeboden. Om de volksgezondheid te beschermen gelden dezelfde regels voor vlees afkomstig van wild als voor vlees afkomstig van slachtdieren. Ante mortem keuring zal alleen uitgevoerd kunnen worden voor gekweekt wild.

Artikel 26 t/m 29. Invoer, uitvoer en doorvoer

De internationale handel in vlees en overige dierlijke producten brengt een risico voor de dier-en volksgezondheid met zich mee. De voornoemde risico's kunnen bijvoorbeeld dierziekten zijn die de veestapel kunnen aantasten en/of de volksgezondheid schade kunnen toebrengen. Om deze risico's te minimaliseren, zijn er regels voor de invoer, uitvoer en doorvoer vastgelegd. Deze regels hebben grote invloed op het vaststellen en bewaken van de officiële dierziekte status van Suriname, wat van invloed zal zijn op de handel. De regels voor invoer, uitvoer en doorvoer beperken zich tot de veterinaire aspecten.

Om efficiëntere organisatie van de officiële inspecties te verzekeren en om de handelstromen te vergemakkelijken kan het nodig zijn specifieke punten van binnenkomst aan te wijzen. Zo kan het ook noodzakelijk zijn voorafgaande kennisgeving te verlangen van de aankomst van goederen op ons grondgebied. Gewaarborgd moet worden dat elk specifiek punt van binnenkomst toegang heeft tot adequate faciliteiten om controles binnen een redelijke tijdslimiet te verrichten.

Voor de uitvoer van vlees of overige producten van dierlijke oorsprong is er geen veterinaire vergunning voor uitvoer vereist. De exporteurs moeten voldoen aan de eisen van het land van import.

Artikel 3

1. De Veterinaire Dienst is verantwoordelijk voor de uitvoering van de bij of krachtens staatsbesluit vastgestelde procedures en voorschriften voor de slacht, de keuring, de bewerking, de verwerking, de verpakking, de herverpakking, de kwaliteitscontrole, de inrichtingen, het transport, de opslag en technische en hygiëne voorschriften.
2. De Minister benoemt een dierenarts die beschikt over de nodige kwalificaties en/of competenties op het gebied van onder andere diergezondheid, dierziekten, zoönosen en voedselveiligheid, tot Hoofd.

Taken en Bevoegdheden van het Hoofd

Artikel 4

1. Het Hoofd heeft krachtens deze wet de volgende verantwoordelijkheden:
 - a. het afgeven, verlengen en intrekken van veterinaire vergunningen krachtens deze wet;
 - b. het instellen en controleren van een systeem voor de keuringen vóór en na het slachten, alsmede het voordragen voor benoeming door de Minister van Veterinaire Inspecteurs;
 - c. het instellen en handhaven van een systeem voor de officiële inspecties van inrichtingen en van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong;
 - d. het afgeven van nationale en internationale veterinaire certificaten;
 - e. het vaststellen en/of goedkeuren van standaarden voor vlees en overige producten van dierlijke oorsprong;
 - f. het vaststellen van documenten en overige richtlijnen krachtens deze wet;
 - g. het vaststellen en/of goedkeuren van vaardigheidseisen en opleidingseisen voor het personeel dat te werk wordt gesteld in inrichtingen;

- h. het voordragen bij de Minister voor aanwijzing van de referentielaboratoria en officiële laboratoria ingevolge deze wet;
 - i. het uitvoeren van andere inspecties krachtens deze wet.
2. Op voordracht van het Hoofd benoemt de Minister Veterinaire Inspecteurs uit de functionarissen die voldoen aan de voorgeschreven opleiding en kwalificaties voor het uitvoeren van de officiële inspecties.
 3. Onverminderd het bepaalde in lid 2, kan de Minister op voordracht van het Hoofd particuliere dierenartsen en andere gekwalificeerde deskundigen aanstellen als Bijzonder Veterinair Inspecteur.
 4. De in lid 3 bedoelde particuliere dierenartsen en gekwalificeerde deskundigen moeten voldoen aan de voorgeschreven technische en opleidingseisen en worden belast met specifieke taken en bevoegdheden en rapportage verplichtingen. De taken en bevoegdheden worden uitgeoefend onder toezicht van het Hoofd.
 5. Het Hoofd ziet erop toe dat de Veterinaire Inspecteurs en Bijzondere Veterinaire Inspecteurs naar behoren opgeleid en competent bevonden zijn, voordat zij hun benoeming aanvaarden en dat ze ook daarna voortdurend worden bijgeschoold al naar gelang de omstandigheden.
 6. Voor aanstelling van personen tot Veterinaire Inspecteurs en Bijzondere Veterinaire Inspecteurs mogen zij niet eerder zijn veroordeeld wegens een misdrijf en mogen zij geen belangen hebben in inrichtingen waarop hun officiële inspecties zijn gericht. Het Hoofd ziet erop toe dat aan deze eisen steeds worden voldaan.
 7. Onverminderd het bepaalde in lid 6 zijn de Veterinaire Inspecteurs en Bijzondere Veterinaire Inspecteurs verplicht een mogelijke verstrengeling van belangen of het bestaan van een strafblad kenbaar te maken aan het Hoofd.
 8. Indien zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in lid 6, kan de betrokkene door het Hoofd van zijn taken en bevoegdheden worden ontlast.

Artikel 21 en 22. Ante- en post mortem keuring

Vleeskeuringen (ante en post mortem) moeten worden uitgevoerd om ervoor te zorgen dat alleen ogenschijnlijk gezonde fysiologisch normale dieren worden geslacht voor menselijke consumptie en dat abnormale dieren worden gescheiden en dienovereenkomstig behandeld. Ook worden de vleeskeuringen uitgevoerd om erop toe te zien dat het vlees van dieren vrij is van ziektes, gezond is en geen risico vormt voor de volksgezondheid.

De ante en post mortem keuring moet worden uitgevoerd door aangewezen Veterinaire Inspecteurs. De keuring kan niet worden uitgevoerd door particuliere inspecteurs, in dienst van of aangewezen door de slachthinrichting.

Er wordt een uitzondering gemaakt op ante-mortem en post mortem keuring van kleine aantallen pluimvee bestemd voor eigen gebruik of kleine lokale commerciële activiteiten.

Het is niet haalbaar om elk stuk pluimvee dat geslacht wordt aan een keuring te onderwerpen. Dit betekent dat inrichtingen die kleine hoeveelheden pluimvee slachten voor directe verkoop vergunningplichtig gesteld zullen worden. Er zullen basis hygiëne richtlijnen gelden waaraan de inrichtingen moeten voldoen, zoals stromend water van drinkwaterkwaliteit en ongediertebestrijding. Het aantal pluimvee waarvoor deze uitzondering geldt zal nader bepaald worden bij ministeriële beschikking. De aldus geboden soepelheid mag de doelstellingen van de hygiëne en bescherming van de volksgezondheid niet in het gedrang brengen.

Artikel 23. Noodslachting

Onder noodslachting wordt verstaan een anderszins gezond dier dat een ongeval heeft gehad, waardoor deze om redenen van dierwelzijn niet vervoerd kan worden naar de slachthinrichting. Maar het is ook verplicht bij deze dieren een ante mortem te doen.

Soms kunnen dieren een gevaar voor mensen opleveren waarbij ook mensenlevens op het spel kunnen staan. Dieren kunnen ook ernstig letsel of een besmetting met een dodelijke ziekte veroorzaken.

Het doden van dieren kan pijn, angst, spanning of andere vormen van lijden bij de dieren veroorzaken, zelfs onder de beste beschikbare technische omstandigheden. Bepaalde activiteiten die verband houden met dat doden, kunnen stress meebrengen en elke bedwelmingsstechniek heeft nadelen. Exploitanten of personen betrokken bij het doden van dieren dienen de nodige maatregelen te nemen om pijn te vermijden en angst en spanning en lijden tijdens het slacht- of dodingsproces zoveel mogelijk te beperken, waarbij zij moeten uitgaan van de beste praktijken op dit gebied en de methoden toepassen die zijn toegestaan.

De jacht speelt zich af in een context waarin de situatie rond het doden sterk afwijkt van die welke geldt voor slachtdieren. De jacht is dan ook onderworpen aan specifieke wetgeving. Het is derhalve wenselijk dat het doden van dieren tijdens de jacht niet onder het toepassingsgebied van dit artikel valt.

Artikel 20. Documenten

Dit artikel bevat een dubbele verplichting: voor de persoon die een slachtdier aanvoert bij de slachtinrichting om de voorgeschreven documenten te overleggen vóór het betreden van de slachtinrichting en een verplichting voor de exploitant van de slachtinrichting om alleen dieren toe te laten tot het slachthuis indien de voorgeschreven documenten beschikbaar zijn.

Het is belangrijk om te weten wat de herkomst is van de dieren die ter slachting worden aangeboden. Indien iets wordt gevonden dat een bedreiging kan vormen voor de gezondheid van de mens of van het dier is het noodzakelijk na te kunnen gaan waar het dier vandaan komt. Tevens is het belangrijk om te weten welke ziekten het dier in het verleden gehad heeft, welke medicatie er toegediend is en als er rekening is gehouden met de voorgeschreven wachttermijnen hiervan. Door het plaatsen van de verantwoordelijkheid voor de voorgeschreven documenten bij zowel de persoon die het dier aanbiedt als bij de slachtinrichting, is de verplichting beter afdwingbaar. Dit zal het aanbieden/toelaten van dieren zonder documentatie ontmoedigen en de ketenbenadering versterken.

9. Het Hoofd kan elke hem ingevolge deze wet toegekende bevoegdheid of opgelegde taak delegeren of overdragen aan elke onder zijn leiding vallende Veterinaire Inspecteur of Bijzondere Veterinaire Inspecteur.

Taken en Bevoegdheden van de Veterinaire Inspecteurs

Artikel 5

1. De Veterinaire Inspecteurs genoemd in artikel 4 lid 2 hebben controle- en inspectie taken.
2. De in lid 1 bedoelde taken worden nader bij of krachtens staatsbesluit vastgesteld.
3. Voor het vervullen van zijn taken krachtens deze wet, is de Veterinaire Inspecteur bevoegd zonder schriftelijke last doch op vertoon van bewijs van zijn identiteit en bevoegdheid:
 - a. elke inrichting of andere plaats waar activiteiten als bedoeld in deze wet plaatsvinden of vermoedelijk plaatsvinden te betreden, met uitzondering van woningen;
 - b. de exploitant of persoon die de feitelijke leiding heeft over de inrichting op te dragen informatie te verstrekken, de boeken, bescheiden of andere documenten betrekking hebbende op het onderzoek te overleggen en zodanig assistentie aan hem te verlenen om hem in staat te stellen zijn taken ingevolge deze wet uit te voeren;
 - c. de boeken, bescheiden of andere documenten te inspecteren en daarvan kopieën of uittreksels te maken;
 - d. slachtdieren, vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong aangetroffen in de inrichting te keuren;
 - e. slachtdieren, vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong te bemonsteren en dergelijke monsters te testen, keuren, analyseren, categoriseren of classificeren;

- f. elk voertuig of transportfaciliteit waarin slachtdieren, vlees en overige producten van dierlijke oorsprong worden vervoerd, in verband met de uitoefening van zijn bevoegdheden, te stoppen en aan een onderzoek te onderwerpen;
 - g. vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong in samenspraak met het Hoofd, af te keuren en te vernietigen, indien vastgesteld wordt of indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat het product een gevaar of risico vormt voor de volksgezondheid en/of diergezondheid.
4. Voor de uitoefening van zijn bevoegdheden wordt door de Veterinaire Inspecteur een inrichting of een plaats niet binnengetroden dan nadat hij daartoe schriftelijk dan wel mondeling om toelating heeft gevraagd met mededeling van de redenen daartoe, tenzij hij, op redelijke gronden, van mening is dat bewijsmateriaal zou kunnen worden vernietigd indien eerst om toelating wordt verzocht en het doel vooraf wordt medegedeeld.

Verplichting tot medewerking

Artikel 6

1. Een ieder is verplicht medewerking te verlenen aan de Veterinaire Inspecteur, voor zover redelijkerwijs nodig voor de uitoefening van zijn bevoegdheden.
2. Zij die uit hoofde van hun ambt, beroep of wettelijke bepaling verplicht zijn geheimhouding te betrachten, mogen weigeren medewerking te verlenen voor zover dit uit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit.

Inspectierapport

Artikel 7

1. Na een officiële inspectie of keuring wordt door de Veterinaire Inspecteurs een schriftelijk inspectierapport opgesteld ten behoeve van het Hoofd.

Water dat gebruikt wordt tijdens de verschillende productieprocessen en dat in contact komt met de producten en product contact oppervlakken dient geschikt te zijn voor menselijk consumptie, tenzij de bevoegde nationale autoriteiten ervan overtuigd zijn dat de kwaliteit van het water de gezondheid van het product niet kan aantasten.

Artikel 15 en 16. Traceerbaarheid en registratie

De traceerbaarheid is van essentieel belang voor de voedselveiligheid en volksgezondheid in geval van het terugroepen of terughalen van producten die niet veilig zijn. De terugroeping of terughaling en vernietiging geschiedt onder supervisie van de Veterinaire Dienst. De exploitanten zijn verantwoordelijk voor het bijhouden van gegevens, zodat de traceerbaarheid mogelijk wordt en de voedselveiligheid en volksgezondheid gewaarborgd blijven.

Artikel 17. Slachten van dieren

Het slachten dient slechts te geschieden in een slachtinrichting die in het bezit is van een veterinaire vergunning. Echter zijn er uitzonderingen op dit verbod zoals de slachtingen in het kader van religieuze rituelen. Bij het offerfeest wordt er bij uitzondering schriftelijke toestemming verleend om ter plaatse bij de moskee de slachting te laten plaats vinden, maar de ante en post mortem keuring is nog steeds verplicht en de slachtplaats moet aan basis hygiëne eisen voldoen. Het verbod is tevens niet van toepassing wanneer het gaat om een noodslachting buiten het slachthuis. De dieren gedood bij een noodslachting moeten echter na het slachten worden gekeurd. Een andere uitzondering betreft de slachtingen van kleine hoeveelheden pluimvee tot een maximum van 300 stuks op jaar basis ten behoeve van eigen gebruik en kleine lokale commerciële activiteiten.

Artikelen 19 en 20. Aanvoer van slachtdieren en dierenwelzijn

Diergezondheid en dierenwelzijn zijn belangrijke factoren die bijdragen tot de kwaliteit en de veiligheid van de producten, het voorkomen van de verspreiding van dierziekten en een humane behandeling van dieren.

Artikel 13. Procedure voor het verkrijgen van een veterinaire vergunning voor het exploiteren van een inrichting

Dit artikel omschrijft het proces waarbij de veterinaire vergunning kan worden aangevraagd. Er zijn verschillende categorieën veterinaire vergunningen voor pluimvee; per categorie worden bij staatsbesluit specifieke voorwaarden vastgesteld. Er wordt uitgegaan van kleinbedrijf (301-1000 stuks), middelgrootbedrijf (1001-5000 stuks) en groot bedrijf (>5000 stuks). Tevens wordt er in het kader van transparantie aangegeven op basis van welke voorwaarden deze wordt toegekend. Voor het in behandeling nemen van de aanvraag, wordt er bij ministeriële beschikking een tarief of vergoeding vastgesteld. Dit betekent niet dat wanneer de vergoeding voldaan is, er automatisch een veterinaire vergunning wordt verleend. Deze procedure wijkt af van hetgeen er oudsher gehanteerd werd, namelijk het verlengen van de veterinaire vergunning, om te voorkomen dat er conflicterende situaties ontstaan bij wijziging van de gestelde voorwaarden.

Bij niet naleving van de voorwaarden en voorschriften wordt door het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij een proces ingezet welke bij staatsbesluit wordt vastgesteld. Volgens dit proces zal de vergunninghouder conform de te hanteren procedure in de gelegenheid worden gesteld om corrigerende maatregelen te treffen ter naleving van de voorwaarden. Indien toch blijkt dat de voorwaarden niet worden nageleefd gaat het Hoofd over tot intrekking van de veterinaire vergunning.

Artikel 14. Technische en hygiëne voorschriften, procedures en overige vereisten

De technische en hygiëne eisen zullen variëren naargelang de grootte van de inrichting en het bedrijfsproces. Deze zullen nader beschreven worden bij staatsbesluit en zullen de basisvoorwaarden nodig voor het hygiënisch en voedselveilig kunnen produceren van producten bestemd voor consumptie bevatten.

2. Door de Veterinaire Inspecteurs wordt eveneens een schriftelijke kennisgeving tegen ontvangstbewijs afgegeven aan de exploitant of degene die de feitelijke leiding heeft over de inrichting waarop is aangegeven de datum, het doel van de officiële inspectie en de voorlopige resultaten.
3. In geval een Veterinaire Inspecteur redelijke gronden heeft om aan te nemen dat deze wet of enig andere voorgeschreven regeling of standaard krachtens deze wet niet wordt nageleefd, kan deze namens het Hoofd een aanschrijving tot verbetering, sluiting van de inrichting of in beslagname uitreiken aan de exploitant of de persoon die de leiding heeft over de inrichting, vermeldende:
 - a. de gronden waarop het besluit van de Veterinaire Inspecteur berust;
 - b. een specificatie van de maatregelen of besluiten die volgens de Veterinaire Inspecteur getroffen of genomen dienen te worden door de exploitant of door de persoon die de feitelijke leiding heeft over de inrichting tot herstel van het verzuim als bedoeld onder a;
 - c. de termijn waarbinnen de onder b bedoelde maatregelen of besluiten uitgevoerd of genomen moeten worden.

Plicht tot het geheimhouden van vertrouwelijke informatie

Artikel 8

Het is de Veterinaire Inspecteur verboden enigerlei vertrouwelijke informatie verkregen tijdens de uitoefening van officiële taken met betrekking tot een persoon, inrichting of bedrijf zowel gedurende als na beëindiging van de dienstbetrekking openbaar te maken, tenzij daartoe verzocht door het Hoofd, een rechterlijke instantie of als anderszins vereist krachtens deze wet.

Laboratoria

Artikel 9

1. De Minister wijst op voordracht van het Hoofd de laboratoria aan die zullen dienen als referentielaboratoria en officiële laboratoria voor de toepassing van deze wet.

2. De Minister wijst, indien nodig en op voordacht van het Hoofd particuliere of buitenlandse laboratoria aan als referentielaboratoria.
3. Het Hoofd geeft aan welke analysemethoden gebruikt zullen worden als referentie voor de toepassing van deze wet.

Verkopen van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong

Artikel 10

1. Alleen door de Veterinaire Dienst goedgekeurd vlees en overige producten van dierlijke oorsprong bestemd voor menselijke of dierlijke consumptie of overige doeleinden, inclusief vlees afkomstig van wild, mag ter verkoop worden aangeboden, uitgezonderd de gevallen aangegeven in artikel 21 lid 5 en artikel 22 lid 6.
2. Het is verboden vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong, inclusief vlees afkomstig van wild:
 - a. opzettelijk te onttrekken aan keuring of onbruikbaar making voor voedsel voor mens en/of dier;
 - b. dat afgekeurd is of onbruikbaar is gemaakt voor voedsel van mens en dier, of dat bedorven of op andere wijze ondeugdelijk geworden is, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren;
 - c. rond te venten;
 - d. het zonder inachtneming van voorschriften ten aanzien van de invoer in te voeren, of wetende dat zij aldus zijn ingevoerd, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, te vervoeren of te doen vervoeren;
 - e. te bewaren, bewerken, verpakken, verduurzamen of verkopen elders dan in een inrichting in het bezit van een veterinaire vergunning krachtens deze wet, tenzij anders is voorzien in de wet.

Artikel 11 lid 2, artikel 21 lid 5 en artikel 22 lid 6. Uitzonderingen

Er geldt een uitzondering voor het vergunningplichtig zijn van het slachten van kleine aantallen pluimvee voor eigen gebruik en de verplichting om deze de ante en post mortem keuring te laten ondergaan. Het gaat in casu om een geschat maximum van 300 stuks pluimvee op jaar basis. Bij slachtingen van kleine hoeveelheden pluimvee is de kans dat het vlees een groot aantal mensen bereikt klein. Deze uitzondering geldt echter niet voor het slachten voor eigen gebruik van de andere soorten slachtdieren. In deze gevallen is het verplicht toestemming te vragen bij de bevoegde autoriteit. Na verlening van de toestemming wordt de levende en geslachte keuring uitgevoerd. Het vlees afkomstig van deze slachtdieren bereikt een groot aantal mensen. De impact op de volksgezondheid van ongekeurd vlees afkomstig van andere slachtdieren dan pluimvee, is veel groter vanwege de grotere hoeveelheid.

Artikel 12. Verantwoordelijkheden van de exploitanten van inrichtingen

Een exploitant van een inrichting bevindt zich in de beste positie om een veilig systeem op te zetten om producten te leveren en te waarborgen dat de geleverde producten veilig zijn. De exploitanten moeten er voor zorg dragen dat de producten die onder hun beheer vallen voldoen aan de technische en hygiëne voorschriften en richtlijnen die van toepassing zijn op hun bedrijfsactiviteiten en dat de voedselveiligheid niet in het gedrang wordt gebracht.

Als vanwege de grootte en aard van bepaalde productieactiviteiten blijkt dat de voedselveiligheid niet voldoende gewaarborgd kan worden door alleen te voldoen aan de technische en hygiëne voorschriften, zullen de exploitanten tevens een autocontrole systeem gebaseerd op Hazard Analysis Critical Control Points (HACCP) moeten invoeren, met als doel de biologische, chemische en fysische gevaren in kaart te brengen en deze te beheersen. De bevoegde autoriteit gaat dit systeem beoordelen. Indien dit beoogde doel wordt bereikt, wordt dit systeem goedgekeurd.

Artikel 9. Laboratoria

Officiële laboratoria die betrokken zijn bij de analyse van officiële monsters dienen internationaal goedgekeurde procedures of op criteria gebaseerde prestatienormen te volgen, en zo veel mogelijk gevalideerde analysemethoden te gebruiken. Die laboratoria moeten met name over een uitrusting beschikken die een correcte bepaling van de in de wetgeving vervatte standaarden, zoals maximumgehalten aan residuen, mogelijk maakt.

De aanwijzing van referentielaboratoria moet bijdragen tot een hoge kwaliteit en uniformiteit van de analyseresultaten en zal de resultaten van de officiële laboratoria, indien gewenst of vereist, confirmeren.

Artikel 10. Verkopen van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong

Om de nationale gezondheid van de mens en dier in relatie tot diergerelateerde ziekten en hygiënische omstandigheden te kunnen waarborgen mogen er alleen vlees en overige dierlijke producten, die geïnspecteerd zijn door een bevoegde instantie en die geproduceerd worden in een inrichting die in het bezit is van een veterinaire vergunning, worden verkocht.

Door het systeem van vereiste veterinaire vergunningen voor het exploiteren van een inrichting is het mogelijk voorwaarden (inzake onder andere hygiëne) op te leggen aan de exploitanten van de inrichtingen. De veterinaire vergunningen worden slechts verleend indien aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Rondventen of huis aan huis verkopen van vlees of overige producten van dierlijke oorsprong is verboden, omdat de herkomst van het vlees niet is te traceren, de omstandigheden van het versnijden of verwerken niet bekend zijn en er vaak geen koeling van het vlees of product van dierlijke origine is. Dit kan een groot gevaar vormen voor de consument.

4. In afwijking van het bepaalde in lid 2 sub e, dienen bedrijven die vers bevroren pluimveevlees rechtstreeks verkopen aan de consument zich te registreren bij de Veterinaire Dienst en zich te houden aan de bij staatsbesluit vastgestelde voorwaarden.
5. Het in lid 2, sub b, bepaalde is niet van toepassing op vlees en overige producten van dierlijke oorsprong, inclusief vlees afkomstig van wild, die afgekeurd zijn voor menselijke consumptie maar wel goedgekeurd zijn voor dierlijke consumptie.

HOOFSTUK 3 ALGEMENE BEPALINGEN VOOR INRICHTINGEN

Verbod tot het exploiteren van een inrichting zonder veterinaire vergunning

Artikel 11

1. Het is verboden een inrichting op te richten of te exploiteren zonder een veterinaire vergunning uitgegeven krachtens deze wet, tenzij in deze wet anders is voorzien.
2. De Minister kan in bijzondere gevallen bij beschikking op voordracht van het Hoofd ontheffing verlenen van het in lid 1 genoemd verbod.

Verantwoordelijkheden van de exploitanten van inrichtingen

Artikel 12

Exploitanten van inrichtingen verantwoordelijk voor een activiteit krachtens deze wet, inclusief vervoer en distributie van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong, zijn verantwoordelijk voor:

- a. het bekomen van de vereiste veterinaire vergunningen;
- b. het naleven van de technische en hygiëne voorschriften, procedures en overige vereisten, vastgesteld bij of krachtens deze wet;
- c. het invoeren van een autocontrolesysteem indien de vereiste technische en hygiëne voorschriften niet afdoende zijn om de voedselveiligheid te waarborgen. Bij of krachtens Staatsbesluit worden er nadere regels hieromtrent vastgesteld;

- d. het betalen van de bij ministeriële beschikking vastgestelde kosten verband houdende met de uit te voeren officiële inspecties, keuringen en de daaruit volgende beslissingen of handelingen bij of krachtens deze wet.

Procedure voor het verkrijgen en verlengen van een veterinaire vergunning voor het exploiteren van een inrichting

Artikel 13

1. Aanvragen, voor het verkrijgen van een veterinaire vergunning voor de exploitatie van een inrichting ingevolge deze wet, worden ingediend bij het Hoofd met inachtneming van de door de Minister bij beschikking vast te stellen procedure, vorm en vergoeding voor de behandeling van de aanvraag, die voor de pluimveesector kan worden gedaan voor de categorieën klein, middelgroot of grote inrichtingen.
2. Voor elk van deze categorieën zoals genoemd in lid 1 zullen bij staatsbesluit, op de categorie afgestemde specifieke voorwaarden worden vastgesteld.
3. Bij de aanvraag ingevolge lid 1 worden de voorgenomen activiteiten van de inrichting gespecificeerd.
4. Houders van veterinaire vergunningen voor de exploitatie van een inrichting krachtens deze wet zijn verplicht drie jaren na verlening van de veterinaire vergunning en telkens na verloop van dezelfde termijn de veterinaire vergunning te herregistreren, met het oog op het kenbaar maken van de bedrijfscontinuering.
5. Het Hoofd verleent een veterinaire vergunning na vastgesteld te hebben dat de inrichting:
 - a. voldoet aan de technische en hygiëne voorschriften, procedures en overige vereisten;
 - b. een autocontrolesysteem heeft geïmplementeerd dat voldoet aan de gestelde eisen;
 - c. beschikt over voldoende personeel dat voldoet aan de voorgeschreven vaardigheden en opleidingseisen;
 - d. beschikt over voldoende machines en technische hulpmiddelen om te voldoen aan de voorschriften.

De correcte toepassing van deze procedures vereist een aangepaste opleiding van de met de officiële inspecties belaste functionarissen, in het bijzonder inzake de toepassing van de HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Points)beginselen.

De frequentie van de officiële inspecties moet regelmatig zijn en afhankelijk van de aard van het bedrijfsproces, risicofactoren, en rekening houdende met de resultaten van de auto-controles van exploitanten in het kader van HACCP-gebaseerde controleprogramma's of programma's voor kwaliteitsborging. Indien er een vermoeden bestaat dat de wetgeving niet wordt nageleefd, moeten er ad hoc-controles worden uitgevoerd. Tevens kunnen ad hoc-controles op ieder moment worden uitgevoerd, ook als er geen vermoeden bestaat dat de wetgeving niet wordt nageleefd.

De officiële inspecties moeten plaatsvinden op basis van gedocumenteerde procedures met het oog op uniformiteit en een constante hoge kwaliteit ervan.

Artikel 6 Verplichting tot medewerking

Voor de waarborging en bewaking van de nationale veiligheid en gezondheid van de mens en dier in relatie tot dier-gerelateerde ziekten en hygiënische omstandigheden, is medewerking van een ieder vereist.

Artikel 7. Inspectierapport

Documentatie van alle activiteiten in de vorm van rapporten is heel belangrijk voor transparantie, controle, evaluatie en dient tevens als bewijs van de verrichtte activiteiten.

Artikel 8. Plicht tot het geheimhouden van vertrouwelijke informatie

Ingevolge dit artikel is de Veterinaire Inspecteur die, gelet op zijn werkzaamheden, kan beschikken over enigerlei vertrouwelijke informatie, verplicht tot geheimhouding daarvan zowel tijdens de dienstbetrekking als na beëindiging daarvan. Deze geheimhouding geldt niet indien daartoe door het Hoofd of een rechterlijke instantie wordt verzocht of als anderszins vereist door de wet.

Lid 1 onder a. De afgifte van veterinaire vergunningen is afhankelijk van verschillende sanitaire voorwaarden die de voedselveiligheid, de volksgezondheid en de dierziekte situatie in Suriname kunnen beïnvloeden. Veterinaire vergunningen dienen ingetrokken te kunnen worden bij het constateren van zaken die in strijd zijn met de wet en/of de volksgezondheid en diergezondheid in gevaar brengen.

Bij importen van producten van dierlijke oorsprong is het zeer belangrijk dat op elk moment, waaronder ook zelfs na het toekennen van de veterinaire importvergunning, deze vergunning door het Hoofd ingetrokken kan worden als hij over wetenschappelijke informatie beschikt die aantoont dat er middels de betreffende import dierziekten en zoönosen Suriname kunnen binnensluipen. Het Hoofd moet de mogelijkheid hebben deze besluiten vrij van de eerder genoemde commerciële, hiërarchische en politieke invloeden te kunnen nemen.

Lid 3 van dit artikel creëert de mogelijkheid om particuliere dierenartsen te vragen bepaalde specifiek aangewezen taken namens de bevoegde autoriteit uit te voeren. Dit is van belang daar het aantal dierenartsen beschikbaar in Suriname relatief klein is. Ook de post mortem keuringen van vlees afkomstig van wild kunnen door aangewezen deskundigen uitgevoerd worden. Deze bijzondere Veterinaire Inspecteurs gaan een belangrijke taak vervullen als verlengstuk van de bevoegde autoriteit in ver afgelegen gebieden en in het geval zij niet over voldoende Veterinaire Inspecteurs beschikt.

Het artikel voorziet ook in het vermogen van het Hoofd om taken over te dragen aan een functionaris die onder zijn leiding valt. Dit is belangrijk omdat het de Veterinaire Dienst de flexibiliteit geeft die het nodig heeft om te kunnen functioneren.

Artikel 5 Taken en Bevoegdheden van de Veterinaire Inspecteurs

De officiële inspecties moeten worden uitgevoerd met aangepaste, daartoe ontwikkelde procedures en zij omvatten de controles in het kader van de normale bewaking en meer intensieve controles zoals reguliere inspecties, verificaties, audits, bemonstering en onderzoek van monsters.

6. Indien de vergunningsaanvraag het vervoer en de opslag van vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong betreft, wordt door het Hoofd tevens onderzocht of voldaan is aan de bij of krachtens deze wet ter zake gestelde voorschriften.
7. Door het Hoofd wordt op een aanvraag voor verlening van een veterinaire vergunning als bedoeld in lid 1 binnen 14 (veertien) dagen na indiening van bedoelde aanvraag, beslist.
8. Indien, na verlening van de veterinaire vergunning, het Hoofd bekend is geworden van omstandigheden die, waren ze hem bekend geweest ten tijde van de behandeling van de vergunningsaanvraag, geresulteerd zouden hebben in de afwijzing van de aanvraag of in het opleggen van voorwaarden, kan door hem de veterinaire vergunning worden ingetrokken of aan de veterinaire vergunning voorwaarden worden verbonden.
9. Indien de vergunninghouder in strijd handelt met de vereiste voorwaarden en voorschriften en daarna niet handelt conform onder meer waarschuwingen, aanmaningen, aanwijzingen, in gebreke stellingen en termijnen zoals bij of krachtens staatsbesluit vastgesteld als onderdeel van de door het ministerie te volgen procedure in geval van overtredingen van vergunningsvoorwaarden, wordt de veterinaire vergunning ingetrokken.
10. Elke beslissing van het Hoofd als bedoeld in dit artikel wordt gemotiveerd op schrift gesteld.

Technische en hygiëne voorschriften, procedures en overige vereisten

Artikel 14

1. De technische en hygiëne voorschriften, procedures en overige vereisten als bedoeld in artikel 3 lid 1, artikel 12 onder b en artikel 13 lid 5 onder a, hebben onder meer betrekking op:
 - a. de ligging, het ontwerp en de bouw van de inrichtingen die zodanig dienen te zijn dat de besmetting van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong in hoge mate wordt beperkt;

- b. de wijze waarop de faciliteiten en apparatuur ontworpen, gebouwd, geïnstalleerd en onderhouden worden dat besmetting van vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong in hoge mate wordt beperkt;
 - c. het ontwerp, de bouw en installatie van de faciliteiten en apparatuur, die zodanig dienen te zijn dat het personeel zijn werkzaamheden op een hygiënische wijze kan uitvoeren;
 - d. het ontwerp en de bouw van faciliteiten en apparatuur die in direct contact komen met eetbare delen van slachtdieren, vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong, die zodanig dienen te geschieden dat ze effectief gereinigd, ontsmet en onderhouden kunnen worden vanuit het oogpunt van hygiëne;
 - e. de beschikbaarheid van geschikte apparatuur voor het controleren van temperatuur, vochtigheid en andere factoren van toepassing voor specifieke systemen voor de slacht, bewerking en/of verwerking van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong;
 - f. de kwaliteit van het gebruikte water die van drinkwaterkwaliteit dient te zijn, tenzij water van een andere kwaliteit kan worden gebruikt zonder te resulteren in besmetting van vlees of producten van dierlijke oorsprong.
2. Exploitanten van inrichtingen zijn verantwoordelijk voor het naleven van de technische en hygiëne voorschriften, procedures en overige vereisten betreffende het vervoer en opslag van dierlijke producten en overige producten van dierlijke oorsprong.
 3. Bij of krachtens staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld betreffende de technische en hygiëne vereisten, procedures en overige vereisten waaraan de inrichtingen, voertuigen, transportfaciliteiten, opslagfaciliteiten en andere infrastructurele voorzieningen gebruikt voor het vervoeren of opslaan van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong, dienen te voldoen.

Het publiek en de belanghebbenden moeten vertrouwen hebben in de bevoegde autoriteit. Daarom is het van essentieel belang dat de onafhankelijkheid, een hoog wetenschappelijk niveau, transparantie en efficiëntie voor de autoriteit gewaarborgd zijn.

Deze afdeling moet aan een aantal operationele criteria voldoen die haar doeltreffendheid en onpartijdigheid moet garanderen. De nodige faciliteiten en uitrusting moeten beschikbaar zijn en er moeten voldoende goed opgeleide en ervaren functionarissen zijn.

Artikel 4. Taken en Bevoegdheden van het Hoofd

Internationaal wordt het Hoofd van de Veterinaire Dienst (Chief Veterinary Officer, CVO) beschouwd als het officiële aanspreekpunt van onder andere de OIE, CODEX en FAO voor dier-gerelateerde kwesties, zoals de dierziekten, zoönosen en residuen in dierlijke producten.

Het Hoofd heeft de verantwoordelijkheid verschillende systemen op te zetten in het kader van de voedselveiligheid, zoals het inspectiesysteem bij de slachthinrichtingen en de import procedures. Deze systemen zullen middels werkprocedures en voorschriften worden uitgezet, gebaseerd op de voorschriften en standaarden gegeven door bovengenoemde internationale instanties.

Het Hoofd moet over relevante kwalificaties beschikken die hem competenties geven om een goede professionele beoordeling te kunnen uitvoeren op basis van zijn wetenschappelijke expertise. Zijn beoordelingen moeten onafhankelijk, onpartijdig en integer zijn en deze mogen niet beïnvloed worden door externe factoren zoals commercie, hiërarchie, politiek of andere invloeden. Tevens hebben alle belanghebbenden het recht om te kunnen vertrouwen op een redelijke en gelijkwaardige behandeling door de afdeling. Om dit te verzekeren, zal het Hoofd de Veterinaire Inspecteurs voordragen.

B. ARTIKELSGEWIJS**Artikel 1. Algemene bepalingen**

Artikel 1 betreft de begripsbepalingen. Hierin zijn de in deze wet gehanteerde begrippen opgenomen. Het opnemen van een lijst met begripsbepalingen is noodzakelijk voor een beter begrip van gehanteerde terminologie.

Artikel 2. Toepassingsgebied

Dit artikel bakent het gebied af waar deze wetgeving van toepassing zal zijn. Deze wetgeving bevat regels die moeten verzekeren dat onze doelstelling om de voedselveiligheid te waarborgen wordt verwezenlijkt. De verschillende schakels van de voedselketen moeten worden gereguleerd, zoals de productie, de opslag, het transport en de distributie en waar met name bewaring van de koude keten en hygiëne van belang zijn.

Met de import of doorvoer van deze vlees en overige producten van dierlijke oorsprong kunnen er dierziekten meekomen die een gevaar kunnen zijn voor de Surinaamse veestapel en voor de volksgezondheid. Vandaar dat er ook regels voor de import, uitvoer en doorvoer van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong vastgesteld moeten worden.

Artikel 3. Bevoegde autoriteit

De bevoegde autoriteit, de afdeling Veterinaire Dienst, dient een volledig, onafhankelijk wetenschappelijk overzicht te verstrekken van de veiligheids- en andere aspecten van de hele voedselketen en moet daartoe verstreckende verantwoordelijkheden krijgen. Hieronder dienen aangelegenheden te vallen die direct of indirect van invloed kunnen zijn op de voedselveiligheid binnen de gehele voedselketen, de gezondheid en het welzijn van de dieren. Er moet evenwel voor gezorgd worden dat de bevoegde autoriteit zich op de voedselveiligheid toespitst.

Traceerbaarheid en registratie**Artikel 15**

1. Door exploitanten van inrichtingen worden registers bijgehouden bevattende gegevens van aankoop, productie en verkoop, van ontvangst tot levering, met inbegrip van export naar de eindbestemming, alsmede andere gegevens, nader door de Minister vastgesteld.
2. De registers worden bijgehouden met het oog op de traceerbaarheid en worden in goede orde bewaard gedurende een periode van drie jaren. De exploitant moet zijn registers te allen tijde, op verzoek daartoe, ter beschikking stellen van de Veterinaire Dienst.

Procedures voor terughalen of terugroepen**Artikel 16**

1. Indien het Hoofd of een exploitant van een inrichting van oordeel is of indien er reden is om aan te nemen dat vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong, inclusief vlees van wild, dat door de exploitant is bewerkt, verwerkt, verpakt, herverpakt, opgeslagen, verkocht, vervoert en gedistribueerd, niet voldoet aan de vereisten inzake voedselveiligheid en/of – kwaliteit, wordt door de exploitant onmiddellijk procedures op gang gebracht om het product in kwestie uit de handel te nemen en de bevoegde autoriteiten daaromtrent te informeren.
2. Indien in gevallen als bedoeld in lid 1 de producten niet voldoen aan de vereisten inzake voedselveiligheid en/of – kwaliteit, vindt vernietiging plaats van het vlees of van de overige producten van dierlijke oorsprong in aanwezigheid van en volgens de methode aangegeven door de Veterinaire Dienst of kan aan bedoelde producten op aangeven van de Veterinaire Dienst een andere bestemming worden gegeven na eventuele additionele behandeling.

3. De exploitant van een inrichting verstrekt op een effectieve wijze de noodzakelijke informatie aan de gebruikers van vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong omtrent de reden van het uit de handel nemen daarvan en indien nodig, worden de reeds door hem aan hen geleverde producten teruggeroepen, wanneer andere maatregelen niet voldoende zijn om een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid te bereiken.
4. De exploitant van een inrichting verantwoordelijk voor activiteiten van detailhandel of distributie, die geen betrekking hebben op de verpakking, etikettering, veiligheid of integriteit van het vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong moet binnen de grenzen van zijn activiteiten, procedures initiëren voor het uit de handel nemen van producten die niet beantwoorden aan de vereisten inzake voedselveiligheid en/of –kwaliteit en in de mate van zijn mogelijkheden bijdragen aan de traceerbaarheid van het vlees of product van dierlijke oorsprong.
5. De exploitant van een inrichting dient de Veterinaire Dienst terstond op de hoogte te stellen van de actie ondernomen ter voorkoming van risico's voortvloeiend uit het gebruik van het vlees en overige producten van dierlijke oorsprong dat niet voldoet aan de vereisten inzake voedselveiligheid en/of –kwaliteit.
6. Een ieder is verplicht, in overeenstemming met de daaromtrent geldende voorschriften aan de bevoegde autoriteiten medewerking te verlenen, indien daardoor een risico in verband met het vlees of producten van dierlijke oorsprong kan worden voorkomen, beperkt of opgeheven.
7. De exploitant van een inrichting is verantwoordelijk voor alle onkosten die gepaard gaan met het terugroepen en de verdere afhandeling van het teruggeroepen vlees en producten van dierlijke oorsprong, inclusief de kosten van vernietiging.

De regels zijn niet van toepassing op de primaire productie voor particulier huishoudelijk gebruik, noch op de huishoudelijke bereiding, hantering en opslag van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong voor particulier huishoudelijk verbruik.

Voor de organisatie van officiële inspecties moeten passende financiële middelen ter beschikking worden gesteld. Het ministerie moet derhalve vergoedingen of kostenbijdragen kunnen innen ter dekking van de kosten van die officiële inspecties.

Er is gekozen voor de term 'officiële inspecties' om duidelijk het verschil aan te geven met de officiële inspecties uitgevoerd door derden, bijvoorbeeld door externe consultants of buitenlandse autoriteiten.

Om de voedselveiligheid te kunnen waarborgen, moet deze gereguleerd en gecontroleerd worden met behulp van een vergunningensysteem. De term 'veterinaire vergunning' is gekozen om duidelijk het verschil aan te geven tussen vergunning verstrekt door de Veterinaire Dienst en de vergunningen verstrekt door onder andere het ministerie van Handel en Industrie. Deze veterinaire vergunning is gebonden aan een geldigheidstermijn en de activiteiten die uitgevoerd gaan worden.

Afhankelijk van de activiteiten zullen er specifieke voorwaarden gelden, bijvoorbeeld de voorwaarden verbonden aan de veterinaire vergunning voor het exploiteren van een slachtinrichting gaat verschillen met de voorwaarden verbonden aan de veterinaire vergunning voor het importeren van vlees.

Voordat er een veterinaire vergunning wordt verstrekt moet er eerst aan de vergunningsvoorwaarden worden voldaan.

Deze wet heeft het karakter van een kaderwet. Vele van de onderwerpen die aan de orde komen in deze wet worden nader bij of krachtens staatsbesluit en ministeriële beschikking uitgewerkt. Dit geeft de mogelijkheid van een gefaseerde aanpak van de in deze wet geregelde onderwerpen alsmede de uitvoering ervan.

Deze vernieuwde wetgeving is in lijn met de internationale richtlijnen, standaarden en aanbevelingen voor voedselveiligheid, diergezondheid en volksgezondheid van onder andere de World Organization for Animal Health (OIE), Food and Agriculture Organization (FAO), World Health Organization (WHO) en Codex Alimentarius. Door harmonisering van deze wetgeving met de internationale richtlijnen, standaarden en aanbevelingen die gedragen worden door de World Trade Organization (WTO), zal de handel vergemakkelijkt worden en zullen de handelspartners zekerheid geboden worden op het gebied van de diergezondheid in Suriname en de veiligheid van voedsel van dierlijke oorsprong geproduceerd in Suriname.

Om de voedselveiligheid te kunnen garanderen is een geïntegreerde aanpak noodzakelijk in alle stadia van de productie, verwerking en distributie. De exploitanten moeten er voor zorg dragen dat de producten die onder hun beheer vallen voldoen aan de voorschriften en richtlijnen die van toepassing zijn op hun bedrijfsactiviteiten en dat de voedselveiligheid niet in het gedrang wordt gebracht.

De nieuwe algemene en specifieke hygiënevoorschriften hebben in hoofdzaak ten doel een hoog niveau van consumentenbescherming op het vlak van de voedselveiligheid te garanderen. Er zijn officiële inspecties van de bevoegde autoriteit nodig om na te gaan of de exploitanten van inrichtingen de hygiënevoorschriften naleven en voldoen aan de in wetgeving vastgelegde criteria en doelstellingen. Deze officiële inspecties dienen te bestaan uit audits van vereiste technische en hygiëne voorschriften, toezicht op de autocontroles door de exploitanten van de inrichtingen en uit reguliere inspectieactiviteiten.

De officiële inspecties van vlees en producten van dierlijke oorsprong dienen alle aspecten te bestrijken die van belang zijn voor de bescherming van de volksgezondheid en, indien nodig, de gezondheid en het welzijn van dieren. Deze voorschriften dienen gebaseerd te zijn op de meest recente informatie en zullen dus aangepast moeten worden naarmate er nieuwe gegevens beschikbaar komen.

8. De exploitant van een inrichting moet een registratie bijhouden van eventuele klachten die zijn ingediend met betrekking tot de veiligheid of kwaliteit van het vlees of product van dierlijke oorsprong, inclusief vlees afkomstig van wild, gedurende ten minste drie (3) jaar.

HOOFDSTUK 4 ALGEMENE BEPALINGEN VOOR HET SLACHTHUIS EN HET SLACHTPROCES

Slachten van dieren

Artikel 17

1. Het is verboden slachtdieren elders te slachten dan in een slachtinrichting waarvan de exploitant in het bezit is van een ingevolge artikel 11 afgegeven veterinaire vergunning.
2. Slachtdieren zijn voor en na het slachten aan keuring onderworpen.
3. Het in lid 1 bedoeld verbod is niet van toepassing op:
 - a. noodslachtingen;
 - b. slachtingen die als religieuze rituelen worden gekenmerkt, met schriftelijke toestemming van het Hoofd;
 - c. het slachten van pluimvee voor eigen gebruik;
 - d. overige gevallen, met schriftelijke toestemming van het Hoofd;
4. Door het Hoofd kunnen specifieke voorschriften worden gegeven aangaande de noodslachting.
5. De te betalen vergoeding voor de keuringen wordt bij beschikking van de Minister vastgesteld.

Slachtdieren

Artikel 18

1. Voor de toepassing van deze wet wordt onder slachtdieren verstaan alle dieren van de volgende soorten:
 - a. paardachtigen;
 - b. runderen;
 - c. buffels;

- d. geiten;
 - e. schapen;
 - f. varkens;
 - g. pluimvee.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1 kunnen bij staatsbesluit andere soorten dieren als slachtdieren worden aangemerkt.
 3. Dieren van andere soorten als bedoeld in lid 2 worden geslacht, gekeurd, getransporteerd en verkocht in inrichtingen zoals voorgeschreven krachtens deze wet.

Aanvoer van slachtdieren en dierenwelzijn

Artikel 19

1. In een slachtinrichting worden slechts voor de slacht bestemde levende slachtdieren binnengebracht, met uitzondering van dieren waarbij overeenkomstig artikel 23 een noodslachting is uitgevoerd buiten de slachtinrichting.
2. De aanvoer van de dieren geschiedt in overeenstemming met de voorschriften met betrekking tot dierenwelzijn en de sanitaire regels voor het transporteren van dieren.
3. In een slachtinrichting worden de dieren behandeld in overeenstemming met de bij staatsbesluit aangegeven voorschriften betreffende de behandeling van dieren in de slachtinrichting, alsmede betreffende het bedwelmen en slachten van de slachtdieren.
4. Bij beschikking van de Minister kunnen, op voordracht van het Hoofd, met betrekking tot het bepaalde in lid 3 nadere voorschriften worden vastgesteld.

Documenten

Artikel 20

1. Vóór het betreden van de slachtinrichting wordt door degene die een slachtdier aanvoert de ingevolge lid 4 voorgeschreven gegevens of documenten aan de exploitant of degene die de leiding heeft over het slachthuis, overlegd.

WET van 27 februari 2017, houdende regels betreffende de officiële inspectie van vlees en overige producten van dierlijke oorsprong. (Wet Inspectie Vlees en overige Dierlijke Producten).

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. ALGEMEEN

Vlees en overige dierlijke producten moeten veilig en gezond zijn voor de menselijke en dierlijke consumptie. Om dit te verwezenlijken moeten er regels worden vastgesteld voor de veilige productie van begin tot het eind, van 'boerderij tot het bord'. Deze wetgeving bevat regels die moeten verzekeren dat deze doelstelling wordt verwezenlijkt. Tevens zal er bij de slacht gelet worden op het dierenwelzijn. Andere wetgeving zal er voor zorg moeten dragen de voedselketen van de boerderij tot aan het slachthuis te bewaken.

De wetenschappelijke en technische vraagstukken met betrekking tot de voedselveiligheid worden steeds belangrijker en complexer en het is gebleken dat de 'Wet van 25 maart 1961, houdende bepalingen tot wering van vlees en vleeswaren, die voor de volksgezondheid schadelijk zijn' (G.B.1961 no.45, zoals laatstelijk gewijzigd bij SB 1986 no.71, 'Vleeskeuringswet'), verouderd is. Deze wet dient als vernieuwing en aanvulling van de verouderde 'Vleeskeuringswet'. De wetenschappelijke en technische grondslag voor deze wetgeving zal bijdragen tot de verwezenlijking van een hoog niveau van gezondheidsbescherming. Een groot deel van de Vleeskeuringswet is ongewijzigd gebleven, zoals de regels betreffende rituele slachtingen, het verbod op venten, het verbod op het slachten van slachtdieren zonder een vergunning en de strekking van de strafbaar gestelde handelingen. Een lacune zal met deze wetgeving worden opgevangen, namelijk de regulering van vlees afkomstig van pluimvee. Vlees afkomstig van pluimvee wordt het meest geconsumeerd en tegen deze achtergrond moet er dus van overheidswege voor zorg gedragen worden dat de verkoop daarvan gereguleerd wordt zodat deze veilig is. Tevens is het een toenemende trend dat er vlees afkomstig van wild ten verkoop wordt aangeboden. Om de consumenten te beschermen zal de verkoop hiervan ook gereguleerd worden. Deze regels gelden niet voor de slachting voor eigen gebruik.

3. De Minister belast met het veeleel beleid is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 27ste februari 2017

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 15e maart 2017
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM

2. Door de exploitant of degene die de leiding heeft over de slachthinrichting, wordt een slachtdier slechts tot de slachthinrichting toegelaten, indien aan deze de voorgeschreven gegevens of documenten zijn verstrekt.
3. In bijzondere gevallen kan, met uitdrukkelijk daartoe door het Hoofd verleende machtiging, van het bepaalde in lid 2 worden afgeweken.
4. De voorgeschreven gegevens of documenten als bedoeld in de leden 1 en 2 houden of bevatten onder meer de volgende gegevens:
- naam, adres en contactgegevens van de eigenaar of van het bedrijf van oorsprong van het dier;
 - een verklaring van de eigenaar of het bedrijf omtrent de gezondheidsstatus van het dier en sanitaire status van het bedrijf;
 - identificerende gegevens van het dier;
 - alle andere gegevens of documenten als voorgeschreven door het Hoofd.

Ante mortem keuring

Artikel 21

- Na toelating tot de slachthinrichting wordt het slachtdier onderworpen aan een ante mortem keuring door de Veterinaire Inspecteurs.
- De ante mortem keuring geschiedt overeenkomstig bij of krachtens staatsbesluit vastgestelde procedures en voorschriften.
- Indien het slachtdier wordt afgekeurd, wordt het gedood en vernietigd overeenkomstig bij of krachtens staatsbesluit vastgestelde procedures en voorschriften.
- Indien het slachtdier wordt goedgekeurd, wordt het voorzien van de voorgeschreven merktekens.
- Gespecificeerde kleine hoeveelheden pluimvee kunnen vrijgesteld worden van de keuring ingevolge dit artikel.

Post mortem keuring

Artikel 22

1. De post mortem keuring geschiedt, hetzij onmiddellijk hetzij zo gauw mogelijk na het slachten van het dier, door de Veterinaire Inspecteurs.
2. De post mortem keuring geschiedt overeenkomstig bij of krachtens staatsbesluit vastgestelde procedures en voorschriften.
3. Karkassen of delen van het karkas kunnen:
 - a. worden goedgekeurd en geschikt bevonden voor menselijke consumptie;
 - b. voorwaardelijk geschikt bevonden worden voor menselijke consumptie, indien additionele behandeling vereist is om te kunnen worden beschouwd als geschikt voor menselijke consumptie;
 - c. ongeschikt worden bevonden voor menselijke consumptie, indien:
 - i. deze niet voldoen aan de voorgeschreven standaarden inzake voedselveiligheid en/of -kwaliteit;
 - ii. het delen van het dier betreft die niet bestemd zijn voor menselijke consumptie;
 - iii. het delen van het dier betreft die door ziekten of letsels zijn aangetast.
 - d. ongeschikt voor menselijke consumptie maar eventueel wel geschikt worden bevonden voor dierlijke consumptie, indien deze voldoen aan de ter zake vastgestelde voorschriften.
4. Goedgekeurde, voorwaardelijk goedgekeurde en afgekeurde karkassen of delen van het karkas, worden overeenkomstig door het Hoofd voorgeschreven methode voorzien van een merkteken.
5. Dierlijke bijproducten en karkassen of delen daarvan die ongeschikt zijn voor menselijke en/of dierlijke consumptie worden gescheiden gehouden van goedgekeurd vlees om besmetting te voorkomen en worden opgeslagen en behandeld conform de vastgestelde voorschriften.

Artikel 34

Onverminderd het bepaalde in deze wet waarin een staatsbesluit is voorgeschreven kunnen omtrent de in deze wet geregelde onderwerpen bij of krachtens staatsbesluit nadere regels worden vastgesteld.

HOOFDSTUK 8 SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 35

Bij het inwerkingtreden van deze wet vervalt de Wet van 25 maart 1961, houdende bepalingen tot wering van vlees en vleeswaren, die voor de volksgezondheid schadelijk zijn (G.B. 1961 no.45).

Artikel 36

1. De ingevolge de Wet van 25 maart 1961, houdende bepalingen tot wering van vlees en vleeswaren, die voor de volksgezondheid schadelijk zijn (G.B. 1961 no.45) afgegeven vergunningen en verleende toestemmingen blijven van kracht totdat zij zijn vervallen of ingevolge deze wet door nieuwe zijn vervangen.
2. Degenen die bij de inwerkingtreding van deze wet nog niet voldoen aan een autocontrolesysteem en aan de overige bij of krachtens deze wet gestelde vereisten en voorschriften hebben tot een termijn van ten hoogste drie jaren de gelegenheid aan die vereisten en voorschriften te voldoen, overeenkomstig bij staatsbesluit vast te stellen voorschriften en voorwaarden. Gedurende de in de eerste volzin bedoelde termijn is het bepaalde in artikel 31 niet van toepassing.

Artikel 37

1. Deze wet wordt aangehaald als Wet Inspectie Vlees en overige Dierlijke Producten.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Artikel 32

De in artikel 31 leden 1 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven en de in artikel 31 leden 2 en 3 strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Toezicht en opsporing

Artikel 33

1. Met het toezicht op de naleving en met de opsporing van overtredingen van voorschriften gesteld bij of krachtens deze wet, zijn behalve de bij artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, mede belast het Hoofd en de onder hem ressorterende Veterinaire Inspecteurs.
2. De personen bedoeld in lid 1, hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht en tot het opsporen van de bij en krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm. Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoon van een algemene of bijzondere schriftelijke lastgeving van de vervolgingsambtenaar. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal opgemaakt, waarin mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding wordt gemaakt. Dit proces-verbaal wordt onverwijld na het opmaken aan de bewoner in afschrift medegedeeld. De bovengenoemde personen zijn bevoegd zich van bepaalde door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. In dat geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.
3. De exploitant van een inrichting, als bedoeld in artikel 12, dan wel degene, die over zodanige inrichting de feitelijke leiding heeft, geeft desgevraagd aan de in artikel 4 lid 1 bedoelde functionarissen belast met het toezicht en in de uitoefening van de toezichtbevoegdheden alle inlichtingen, welke deze naar hun redelijk inzicht voor de juiste vervulling van hun uit deze wet voortvloeiende taak nodig hebben.

6. Gespecificeerde kleine hoeveelheden pluimvee kunnen vrijgesteld worden van de post mortem keuring.

Noodslachtingen

Artikel 23

1. Noodslachting is slechts toegestaan in geval het betreft:
 - a. een anderszins gezond slachtdier dat een ongeval heeft gehad in de slachtinrichting en om redenen van dierenwelzijn niet de voorgeschreven procedure voor slachting gevolgd kan worden;
 - b. een slachtdier dat zodanig gewond of ziek is met ernstige pijn of ernstig lijden, terwijl er geen andere praktische mogelijkheid is om die pijn of dat lijden te verlichten en om redenen van dierenwelzijn niet levend vervoerd kan worden naar een slachtinrichting;
 - c. een gezond dier dat om redenen van de openbare veiligheid niet levend vervoerd kan worden naar een slachtinrichting.
2. Bij of krachtens staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot de wijze waarop de dieren bij noodslachting worden gedood.
3. Vlees afkomstig van dieren bij noodslachting, kan alleen voor menselijke consumptie worden aangewend, indien wordt voldaan aan de bij of krachtens staatsbesluit aangegeven voorwaarden.

HOOFDSTUK 5 VLEES AFKOMSTIG VAN WILD

Inrichtingen bestemd voor vlees afkomstig van wild

Artikel 24

1. Het Hoofd kan regels en voorschriften met betrekking tot de technische en hygiëne eisen, procedures en overige vereisten vaststellen voor de inrichting bestemd voor het slachten, bewerken, verwerken, verpakken, herverpakken en de verkoop van gekweekt wild.

2. Het Hoofd kan voorschriften, procedures en regels vaststellen voor inrichtingen bestemd voor het keuren van wild.

Keuring van vlees afkomstig van wild

Artikel 25

1. Het slachten van gekweekt wild en de ante mortem keuring daarvan moet volgens de voorgeschreven methode plaatsvinden.
2. Bij of krachtens staatsbesluit worden regels inzake post mortem keuring van vlees afkomstig van wild vastgesteld. Bij beschikking van de Minister wordt de daarbij te betalen vergoeding vastgesteld.
3. Bij beschikking van de Minister, worden op voordracht van het Hoofd, regels vastgesteld inzake opleidingseisen voor keurders van vlees afkomstig van wild.

HOOFSTUK 6 INVOER, UITVOER EN DOORVOER

Aanvraag veterinaire vergunning

Artikel 26

1. Aanvragen voor het verkrijgen van een veterinaire vergunning voor de invoer of doorvoer van vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong worden ingediend bij het Hoofd, met inachtneming van de door de Minister vastgestelde procedure en vorm, en betaling van de daarin vastgestelde vergoeding.
2. Op de in lid 1 bedoelde aanvraag is het in artikel 13 lid 7 bepaalde van overeenkomstige toepassing.

Invoer

Artikel 27

1. Het is verboden vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong in te voeren, tenzij:
 - a. de importeur houder is van een veterinaire vergunning voor zijn inrichting;

3. Binnen 30 (dertig) dagen nadat door het Hoofd ter zake het bezwaar ingevolge lid 1 een besluit is genomen en dit besluit aan de belanghebbende kenbaar is gemaakt, kan de daarin bedoelde belanghebbende tegen dat besluit in beroep gaan bij de Minister. Het beroep heeft geen schorsende werking.
4. Op het beroep wordt door de Minister binnen 14 (veertien) dagen na ontvangst van het beroepschrift een met redenen omkleed besluit genomen.

Strafbepalingen

Artikel 31

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en geldboete van de zesde categorie, wordt gestraft:
 - a. degene die opzettelijk in strijd handelt met het verbod in artikel 10 lid 2, artikel 11 lid 1, artikel 17 lid 1, of artikel 27 leden 1 en 6;
 - b. degene die hetgeen geschiedt ter uitvoering van het bij of krachtens deze wet bepaalde opzettelijk belet, belemmert of vrijdelt.
2. Met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden en een geldboete van de derde categorie, hetzij met een van beide straffen, wordt gestraft:
 - a. degene die anders dan met opzet in strijd handelt met het verbod in artikel 10 lid 2, artikel 11 lid 1, artikel 17 lid 1, artikel 27 lid 1 en 6;
 - b. degene die anders dan met opzet hetgeen geschiedt ter uitvoering van het bij of krachtens deze wet bepaalde belet, belemmert of vrijdelt.
3. Overtreding van de overige verboden en voorschriften gegeven bij of krachtens deze wet wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie, hetzij met een van beide straffen.
4. In geval van veroordeling van de schuldige wegens de in de leden 1 en 2 bedoelde strafbare feiten, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep, waarin hij bij herhaling deze strafbare feiten begaan heeft.

6. Door het Hoofd kan, te allen tijde, een verbod worden opgelegd op de invoer van vlees en producten van dierlijk oorsprong die bestemd zijn voor commerciële doeleinden of voor persoonlijk gebruik of elke ter zake afgegeven vergunning intrekken, indien:
- a. er vermoedens zijn van uitbraken van dierziekten in de gebieden van oorsprong van de zendingen of de producten of waarin de exporterende inrichting is gelegen;
 - b. er indicaties zijn dat de inrichtingen van oorsprong goedgekeurd in overeenstemming met de lijst van goedgekeurde bedrijven, niet of niet langer voldoen aan de specificaties op grond waarvan ze zijn goedgekeurd.
7. De gepaarde onkosten zijn voor rekening van de importeur en de te betalen vergoedingen worden door de Minister bij beschikking vastgesteld.

**HOOFDSTUK 7
BEZWAAR EN BEROEP, STRAFBEPALING EN TOEZICHT
EN OPSPORING**

Administratief bezwaar en -beroep

Artikel 30

1. Tegen een besluit van het Hoofd, genomen ingevolge het bepaalde bij of krachtens deze wet kan door ieder belanghebbende die door dat besluit in zijn belang wordt getroffen, binnen 30 (dertig) dagen nadat het besluit aan de belanghebbende kenbaar is gemaakt, schriftelijk bij het Hoofd bezwaar worden aangetekend.
2. Op het bezwaarschrift wordt door het Hoofd binnen 14 (veertien) dagen na ontvangst van het bezwaarschrift een besluit genomen. Het besluit is met redenen omkleed.

- b. de importeur in het bezit is van een veterinaire importvergunning afgegeven door het Hoofd;
 - c. de producten voldoen aan de invoereisen en afkomstig zijn van inrichtingen die zijn opgenomen op de lijst van goedgekeurde inrichtingen;
 - d. de producten vergezeld gaan van een internationaal veterinair certificaat in de Nederlandse of de Engelse taal of van een officiële vertaling in het Nederlands of het Engels afgegeven door de autoriteit van het land van oorsprong en het uitvoerend land;
 - e. de producten vergezeld gaan van een certificaat van oorsprong, afgegeven door de autoriteit van het land van oorsprong.
2. Het Hoofd stelt additionele invoereisen vast voor vlees en overige producten van dierlijke oorsprong gebaseerd op risicobeoordeling en de internationale referentiestandaard.
 3. Voordat een zending vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong op Surinaams grondgebied aankomt, moet de importeur het Hoofd op de door hem voorgeschreven wijze daarvan verwittigen.
 4. De bovengenoemde producten zullen op de door hem voorgeschreven wijze worden opgeslagen in een inrichting goedgekeurd door het Hoofd totdat de voorgeschreven veterinaire procedures zijn uitgevoerd.
 5. Het vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong zijn beschikbaar voor keuring en bemonstering voor analyse door het Hoofd.
 6. Het is verboden vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong opgeslagen in een faciliteit als bedoeld in lid 4 uit deze faciliteit te verwijderen, tenzij het Hoofd machtiging tot verwijdering daarvan heeft verleend.
 7. De invoer van bij staatsbesluit aangegeven kleine hoeveelheden vlees en/of producten van dierlijke oorsprong voor eigen consumptie, kan onder de daarin vastgestelde voorwaarden en voorschriften vrijgesteld worden van de vereisten genoemd in de leden 1 tot en met 6.

8. Door het Hoofd kan te allen tijde, een verbod worden opgelegd op de invoer van vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong die bestemd zijn voor commerciële doeleinden of voor persoonlijk gebruik of elke ter zake afgegeven vergunning intrekken, indien:
- a. er vermoedens zijn van uitbraken van dierziekten in de gebieden van oorsprong van de zendingen of de producten of waarin de exporterende inrichting is gelegen;
 - b. er indicaties zijn dat de inrichtingen van oorsprong goedgekeurd in overeenstemming met de lijst van goedgekeurde bedrijven, niet of niet langer voldoen aan de specificaties op grond waarvan ze zijn goedgekeurd.
9. De in verband met bepaalde in dit artikel gepaard gaande onkosten zijn voor rekening van de importeur en de te betalen vergoedingen worden door de Minister bij beschikking vastgesteld.

Uitvoer

Artikel 28

1. Het is toegestaan vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong uit te voeren, indien:
 - a. de producten voldoen aan de invoervereisten gesteld door de autoriteit van het importerend land;
 - b. de producten afkomstig zijn van inrichtingen die zijn opgenomen op de lijst van goedgekeurde inrichtingen;
 - c. vergezeld is van een internationaal veterinair certificaat afgegeven door het Hoofd.
2. De aanvraag van een internationaal veterinair certificaat wordt ingediend bij het Hoofd, met inachtneming van de door de Minister bij beschikking vastgestelde procedure en vorm, en betaling van de daarin vastgestelde vergoeding.
3. Het internationaal veterinair certificaat wordt afgegeven indien voldaan wordt aan de invoervereisten gesteld door de autoriteit van het importerend land.
4. Indien het Hoofd, in aanmerking nemende de vereisten van het land van invoer, na de keuring van oordeel is dat:

- a. voldaan is aan de voorwaarden bedoeld in lid 2 voor de afgifte van een internationaal veterinair certificaat, wordt door hem het internationaal veterinair certificaat afgegeven;
- b. niet is voldaan aan de voorwaarden bedoeld in lid 2, wordt door hem het internationaal veterinair certificaat niet afgegeven.

Doorvoer

Artikel 29

1. Het is toegestaan vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong door te voeren, indien:
 - a. de importeur houder is van een veterinaire doorvoervergunning afgegeven door het Hoofd;
 - b. de producten voldoen aan de doorvoer eisen gesteld door de autoriteit van het importerend land;
 - c. de producten vergezeld gaan van een internationaal veterinair certificaat in het Nederlands of het Engels of van een officiële vertaling in het Nederlands of het Engels afgegeven door het uitvoerend land.
2. Het Hoofd stelt de doorvoer eisen vast voor vlees en/of overige producten van dierlijke oorsprong gebaseerd op risicobeoordeling en de internationale referentiestandaard.
3. Voordat een zending vlees en/of producten van dierlijke oorsprong op Surinaams grondgebied aankomt, moet de importeur het Hoofd op de door hem voorgeschreven wijze daarvan verwittigen.
4. De bovengenoemde producten zullen op de door hem voorgeschreven wijze worden opgeslagen in een inrichting goedgekeurd door het Hoofd totdat de voorgeschreven veterinaire procedures zijn uitgevoerd.
5. De doorvoer van bij staatsbesluit aangegeven kleine hoeveelheden vlees en producten van dierlijke oorsprong voor persoonlijk gebruik, kan onder de daarin vastgestelde voorwaarden en voorschriften vrijgesteld worden van de vereisten genoemd in de leden 1 tot en met 4.